

XX Duminică din Timpul Ordinar - 17 august 2014

"Femeie, mare este credința ta!"

Comentariu evanghelic al P. Alberto Maggi OSM

Mt 15,21-28

15²¹Plecând de acolo, Isus s-a retras în părțile Tirului și ale Sidonului. ²²Și iată, o femeie canaaneană a ieșit din ținuturi acelea, și striga: "Îndură-te de mine, Doamne, Fiul lui David. Fiica mea este chinută cumplit de diavol". ²³Dar El nu i-a răspuns nici un cuvânt. Apropiindu-se, discipolii îl rugau: "Trimite-o pentru că strigă în urma noastră". ²⁴El a răspuns: "Nu am fost trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel". ²⁵Dar ea a venit, s-a prosternat înaintea lui și a spus: "Doamne, ajută-mă!". ²⁶El i-a răspuns: Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci la căței". ²⁷Dar ea i-a spus "Da, Doamne, dar și cățelei mănâncă firimiturile care cad de la masa stăpânilor lor!" ²⁸Atunci Isus i-a răspuns: "O, femeie, mare este credința ta! Să fie cum vrei tu!" Și din acel ceas, fiica ei a fost vindecată.

Isus intenționează să anunțe iubirea universală a Tatălui. Universală nu numai ca extindere (pretutindeni), ci pentru calitatea acestei iunirii (tuturor), dar întâmpină multă rezistență. O întâlnește în poporul său, o întâlnește între ucenici și o întâlnește între păgânii însăși cares-au obișnuit cu ideea de supremație a lui Israel.

Atunci Isus, deja în cap. 8 al evangheliei lui Matei, anunță că la ospățul împărăției, pâinea care a fost refuzată de iudei, va deveni mâncarea pentru păgâni. Și Isus spune: **Vor veni de la răsărit și apus**, adică din toate popoarele păgâne, **și vor lua locul vostru**.

Apoi Isus în capitolul 15 a lui Matei tratează chestiunea atât de importantă a purității și impurității. O tratează din punct de vedere alimentar, dar era fundamentul care distingea lumea pură de păgâni, care erau impuri. Și Isus, după ce contrazice cartea Leviticului care se bazează chiar pe această distingere, trebuie să fugă între străini pentru că a spus că nu este ceea ce intră în gură te face impur, ci ceea ce iese.

După aceasta Isus trebuie să fugă în străinătate. Aici evanghelistul ne prezintă întâlnirea cu o femeie Canaaneană. Citim Matei cap. 15, de la v. 21 **Plecând de acolo**, deci ieșind, fugind din teritoriul lui Israel și intrând în teritoriul păgân, **Isus s-a retras în părțile Tirului și ale Sidonului. Și iată că o femeie canaaneană**. Canaanei erau Fenicii, și erau unul din popoarele care în cartea Deuteronomului (cap 7), care trebuiau destinați sterminiului, **Tu le vei vota sterminării**. Este deci un popor păgân, este o populație disprețuită și va fi supusă de Israel.

Ieșit din ținuturi acelea, și striga: "Îndură-te de mine". Este *kyrie eleison*, care va intra mai târziu în liturgia bisericii. Această expresie **îndură-te Doamne** în evanghelii este o invocație rezervată celor care nu-L cunosc pe Isus. Cei care nu-l cunosc, ca nu știu cine este El, i se adresează cu **Doamne îndură-te**. Când îl cunoaștem pe Isus, când îl cunoaștem pe Tatăl, nu se mai spune **Doamne îndură-te** sau **Doamne ai milă de noi**, pentru că s-a experimentat deja desăvârșirea Sa.

Și îl cheamă **Doamne, Fiul lui David**, precum orbi pe care i-am văzut înainte din această evanghelie și care după se vor întorce - cei doi orbi i se adresează lui Isus numindu-L Fiul lui David. Dar Isus nu este Fiul lui David! Fiu a lui David înseamnă mesia, un mesia

războinic care cu forța și violența va inaugura împărăția lui Israel și va supune popoarele păgâne.

Motivul cererii acestei femei este că **Fiica mea este chinuită cumplit de diavol**". ²³**Dar El nu i-a răspuns nici un cuvânt.** Cum de Isus, nu răspunde la invocația acestei femei? Pentru că ea se adresează la fiul lui David și Isus nu este fiul lui David, Isus este Fiul lui Dumnezeu. Iată de ce nu răspunde. Trebuie să avem prezent că tot acest pasaj nu este un articol, cât o cateheză pentru comunitatea creștină care încă mai are rezistențe în a merge spre păgâni.

Apropiindu-se, discipolii îl rugau, iar aici unele traduceri propun **ascult-o**, dar în schimb literar este **trimite-o**. Este același verb folosit la convingerea păinilor, ucenicii îi spun lui Isus **să dea drumul, să trimită mulțimile**. Deci **Trimite-o pentru că strigă în urma noastră!**

Prin urmare ucenicii nu tolerează această apropiere din partea păgânilor care cer ajutor de la Domnul. **Dar Isus le-a răspuns**, cui răspunde? Răspunde ucenicilor care împărtășesc aceeași mentalitate. **Nu am fost trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel**

Acesta este Mesia Fiul lui David, care a venit pentru casa lui Israel să inaugureze împărăția și supunerea păgânilor.

Dar ea a venit, s-a prosternat înaintea lui și a spus: "Doamne, ajută-mă !"

Avem deja un progres. În timp ce înainte s-a adresat lui Isus invocându-L ca Fiul lui David, acum îl recunoaște ca Domn, dar cere încă să fie ajutată, deci trebuie să mai facă un pas înainte pentru a înțelege deplinătatea iubirii lui Dumnezeu.

El i-a răspuns, răspunde tot ca fiu al lui David, **Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci la căței**. Cățele sunt animale domestice care stau în casă. Așadar Isus, după această indicație, distinge pe cei care au dreptul, fiii lui Israel, de căței, termen disprețuitor - câinele era un animal impur - care îi indică păgânii, pe celelalte neamuri.

Isus, prin aceste răspunsuri, îi pregătește pe discipoli la ceea ce discipolii nu doreau, să convingă păinele chie și cu păgânii. Isus a împărțit pâinea cu poporul Israel și acum dorește să-i ducă pe discipoli la împărțirea pâinii cu păgânii, dar ei nu-ți pot imagina, tocmai pentru că păgânii erau considerați precum câinii, ființe inferioare și impure.

Așadar în creșterea credinței femeii, evanghelistul vrea să educe creșterea credinței discipolilor, dar știm că va fi mai ușor pentru Isus să convingă o persoană păgână decât pe proprii discipoli. Și răspunsul femeii este **"Da, Doamne, dar și cățelei mănâncă firimiturile care cad de la masa stăpânilor lor!"**.

Femeia a înțeles că îndurarea și iubirea merg dincolo de diviziunile rațiale, etnice și religioase care pot să existe. **Atunci Isus i-a zis: "O, femeie, mare este credința ta!** Isus nu-i laudă pe israeliți, pe evrei, pentru credința lor, ci mereu pe păgâni. L-a elogiât pe centurion și acum elogiază femeia păgână. **Să fie cum vrei tu, cum dorești!" Și din acel ceas, fiica ei a fost vindecată.**

Isus nu a făcut nici o acțiune, nu a alungat diavolul, demonul. Credința femeii este cea care alungă demonul, figura prejudecăților religioase care discrimină persoanele. Așadar, în acest pasaj evanghelistul vrea să educe comunitatea creștină spre a se deschide păgânilor și să-i facă să înțeleagă că păgâni nu trebuie dominați precum învăța tradiția mesianică a fiului lui David, ci trebuie serviți după noutatea lui Mesia, Fiul lui Dumnezeu.